

Z P R A V O D A J

*pro bohdanečskou farnost - Třebětín, Vickovice, Bělou, Tasice, Kotoučov,
Novou Louku, Dvorecko, Prostřední Ves, Řeplice, Šlechtín, Dědice, Michalovice,
Hostkovice a Hlohov*

Březen 2010

Postní

5. číslo

TŘEBĚTÍN – Kostel Navštívení Panny Marie

Třebětín – oltář Navštívení Panny Marie

Kdo vděčný je...

*Bud' Bohu vděčný za všechno, co Ti dává,
Děkuj Mu za každý nový den,
On svojí milostí Ti na pozdrav mává,
To, čím Tě obklopuje, to není pouhý sen.*

*Že střechu máš nad hlavou
A nejsou tady války, boje,
Že máš i rodinu svou
A boty nejmíň troje,*

*Že hlady netrpíš jako v jiných zemích,
A Bibli klidně můžeš číst,
A není tu věčný sníh,
Že s Tebou jde, tím bud' si jist,*

*To všechno Bůh Ti tady dává,
Bez Něho život by nebyl na zemi.
Jen Jemu za všechno patří čest a sláva,
Kdo vděčný je, ten jiné nakazí
Radostnými chválami a písněmi...*

Milí farníci

Popeleční středou jsme vstoupili do postní doby, která vrcholí utrpením, smrtí a především zmrtvýchvstáním Pána Ježíše. Doba, která je v naší farnosti spjata s pobožnostmi křížových cest, zintenzivněním osobních modliteb a půstu. Zvláštní pozornost věnujeme křížovým cestám, kde se můžeme, sice bez konkrétní zkušenosti s utrpením, bolestí a smrtí, vcítovat do jednotlivých postav děje, jak negativních, tak pozitivních. Tím si uvědomíme, že jsme ve svém životě skutečně na cestě, můžeme se přidat na stranu trpícího Krista, nebo se Ho svým postojem zříkat.

Sekularizovaná společnost nás nutí a chce přesvědčit: To, co ti nabízím, to potřebuješ (protože já potřebuji tvé peníze). Nakup si co nejvíc, protože je to ve slevě – bude ti to lépe chutnat, budeš mít radost, jak jsi dobře nakoupil – můžeš toho sníst dvakrát tolik. Dopřej si všeho pro své tělo a nakrm svou duši u obrazovky. Vše, jak máš žít, jaký mít standart, jak být krásný a šťastný – vše se dá koupit. Nepotřebuješ rozlišovat dobro a zlo – stačí poslouchat a nechat se tlačit.

A výsledek – nemoc těla a duše.

Postní doba by nás měla vést k větší soustředěnosti, sebeovládání, kajícínosti, vnitřní duchovní obnově, omezení veselí a zábav. Naši předkové v tuto dobu oblékali tmavý, nebo černý oděv. Důvodem je soucítění, solidarita s utrpením Krista. Pochopit to můžeme i takto, potká-li někoho z našich blízkých neštěstí, či nemoc, leží v nemocnici, nemůže mluvit, je napojen na přístroje a bez cizí pomoci se neobejde, máme touhu a vůli s ním soucítit a pomoci mu v jeho utrpení. Také Kristus visící na kříži, nás k solidárnosti jasně vyzval. Měli bychom si uvědomit, že na kříži visel pro naše hříchy, špatnosti, slabosti.

Pokud někdo s nechutí dodržuje postní předpisy jako příliš formální součást pro duchovní povznesení, narazil na dobrou prověrku své skutečné duchovní ceny a sotva něco jiného potřebuje jako prostředek duchovního života více, než právě tento.

O to radostněji pak bude prožívat Zmrtvýchvstání a Velikonoce vůbec, jež jsou hlavními církevními svátky.

K životu z víry žehná P. Antonín Pavlas

Pamatuj, že prach jsi a v prach se obrátíš

Popeleční středa

Popeleční středou vstupují věřící do čtyřicetidenního postního období, které je přípravou na oslavu Velikonoc. V liturgickém církevním kalendáři je to středa, která předchází první neděli postní a označuje začátek čtyřicetidenní postní doby. Věřící jsou při bohoslužbě označováni křížkem z popela - symbolem smrti, kajícínosti a nicotnosti. Ten se získává z rok starých spálených palmových a olivových ratolestí, eventuelně "kočiček".

ROK KNĚŽÍ: 19. 6. 2009 – 19. 6. 2010

Svatý otec Benedikt XVI. dne 16.3.2009 oznámil, že při příležitosti 150. výročí úmrtí sv. Jana Maria Vianneye, faráře arského, vyhlašuje na období **od 19. 6. 2009 do 19. 6. 2010 Rok kněží**, jehož téma bude "*Věrnost Kristova, věrnost kněze*".

Modlitba:

Pane, prosíme tě za kněze, za jáhny, za řeholníky, za misionáře, zasvěcené osoby, aby se jejich službou a jejich příkladem zachovala víra ve světě, aby zářila v činorodé a velkodušné lásce, aby jejich svědectví bylo ozvěnou svědectví jejich biskupů a umocňovalo svědectví jejich spolubratří, aby uměli podírat pravý křesťanský život v celém Božím lidu, aby měli jasnozřivost a odvahu Ducha v prosazování sociální spravedlnosti, aby milovali a hájili chudé, sloužili se silou evangelijní lásky a s moudrostí Matky a Učitelky církve potřebám moderní společnosti a aby stále mohli hledat a nalézat v Eucharistii plnost svého duchovního života a plodnost své pastýřské služby. Prosíme tě, Pane, vyslyš nás! Amen.

Tři králové před oltářem v kostele v Bohdanči:

Lukáš Szücs, Vašík Suk, Vojta Szücs

Do Betléma mysl naše...

takhle jste je v lednu slyšeli zpívat koledu, když u vás zazvonili.

Tento rok se naše Farnost poprvé připojila k letos již desáté

Tříkrálové sbírce, pořádané Českou Charitou na pomoc lidem v nouzi. S předstihem byli jak věřící, tak občané informováni o jejím konání. Osloveno bylo několik dětí z Bohdanče, nakonec se přihlásila skupina Tří králů ve složení Kašpar - Lukáš Szücs, Melichar - Vašík Suk a Baltazar - Vojta Szücs, kteří si nacvičili koledu „My tři králové jdeme k vám...“. Kostýmy zajistila Anna Holubová, která skupinku doprovázela jako asistent. Koruny si králové vyrobili sami. Během koledování rozdávali symbolický dárek - malý tříkrálový kalendářík a krupicový cukr s poděkováním, který speciálně pro tuto akci vyrobila Charita Zábřeh, v chráněné dílně pro zdravotně postižené v Paloníně. Písmena K+M+B 2010, která králové psali na dveře, nejsou ale patrně počáteční písmena jmen "Tří králů": Kašpar, Melichar a Baltazar, jak se lidově traduje, nýbrž zkratka latinského "**CH**ristus **M**ansionem **B**enedicat": "Kristus žehnej tomuto domu".

Sbírka proběhla v Bohdanči během pátku a neděle 8. a 10. ledna 2010. Kvůli nepříznivému počasí – hustému sněžení se neuskutečnila ve všech okolních obcích. V neděli, 10. ledna, o vánočním svátku Křtu Páně, králové doputovali do kostela, kde je uvítal pan farář Pavlas a kde jim do kasičky přidali věřící, nebo přispěli ti, kteří chtěli dát a Tří králové se k nim nedostali. Celkem se vybralo 4.668 korun, což na poprvé není špatná suma. Část letošní sbírky v republice šla na pomoc postiženým zemětřesením v Haiti.

Všem, kteří naše koledníky uvítali a kteří podpořili sbírku svými příspěvky patří srdečné poděkování. Díky patří též všem zúčastněným za přípravu a organizaci, za spolupráci také Obecnímu úřadu v Bohdanči, kde se kasička pečtila a otevírala a kde byla sečtena konečná suma.

Poděkování jsme obdrželi jak z Charity v Kutné Hoře, tak z vikariátu.

Tříkrálová sbírka byla akcí na dobrovolnické úrovni a tak věříme, že koledníkům i organizátorům vydrží chuť do dalšího roku a že se tato hezká staronová vánoční tradice u nás udrží.

A.H.

ZPRÁVA O ČINNOSTI ZA UPLYNULÝ ROK 2009

- ❖ **SVÁTOST MANŽELSTVÍ** : oddán nebyl nikdo
- ❖ **KŘEST SVATÝ** : Patrik Peter
- ❖ **NAŠI ZEMŘELÍ**:
 1. Anežka Holubková z Bělé, 84 let
 2. Marie Slavíková z Kotoučova, 84 let
 3. Miloslav Tvrdík z Prostřední Vsi, 74 let
 4. František Tvrdík z Bohdanče, 80 let
 5. František Tvrdík z Bohdanče, 78 let
 6. Marie Hlavová z Prostřední Vsi, 84 let
- ❖ **FINANČNÍ HOSPODAŘENÍ ZA ROK 2009:**
 - na pokladně je 371 Kč
 - na běžném účtu je 1.010,25 Kč
 - Příjmy činily:**
 - Nájemné – 396 Kč (146 Kč - nájem z lesa v Třebětíně; 250 Kč - z pronájmu bytu na faře v Bohdanči)
 - Sbírky v kostele – 30.442 Kč
 - Příjmy na církevní úkony – 650 Kč
 - Dary na opravu kostela – 28.700 Kč
 - Příspěvek z diecéze – 50.000 Kč
 - Příspěvek ze Středočeského kraje – 100.000 Kč
 - Příspěvek Obecního úřadu Třebětín – 2.300 Kč
 - Výdaje činily:**
 - Bohoslužebné – 1.483 Kč
 - Elektrika a režijní – 31.268 Kč
 - Oprava kostela – 161.457 Kč
 - Odeslané sbírky na Biskupství a do Fondu solidarity v Hradci Králové – 17.267 Kč
 - Ostatní výdaje – 1.125,45 Kč
- ❖ **PRACOVNÍ ČINNOST:**
 - v lednu se členové farní rady zúčastnili setkání ekonomických farních rad na Biskupství v Hradci Králové
 - pro Farnost Bohdaneč byl zřízen samostatný běžný účet u České spořitelny a vytištěny pro něj složenky
 - o Velikonocích vyšlo první číslo našeho farního Zpravodaje, během roku 2009 byla vytištěna ještě tři čísla za pomoci Obecního úřadu v Bohdanči

- Farnost uspořádala několik farních poutí - zájezdů: na Svatou horu v Příbrami, do Kostelního Vydří, do Želiva a na Křemešník
- nově opraveny byly schody na kůr kostela v Bohdanči, díky ochotě dobrovolníků
- na kostele v Bohdanči byla opravena omítka na severní straně
- v kostele v Třebětíně byl vymalován vnitřek kostela
- v Třebětíně a v Michalovicích na kostelech byly vyspraveny střechy po vichřici
- v červenci proběhla ve spolupráci s Obecním úřadem Bohdaneč sbírka na pomoc postiženým červnovou povodní – vybralo se 25.000 korun, které starosta Ing. Jaromír Juna předal přímo starostce jedné z postižených obcí Bordovice v okrese Nový Jičín
- v srpnu proběhlo setkání rodáků v Třebětíně, kde byla sloužena i slavnostní Mše svatá
- v srpnu byla zapůjčena do kostela v Bohdanči výstava ke 2000. výročí narození Svatého Pavla z děkanství v Ledči nad Sázavou
- v srpnu proběhl velký úklid kostela v Bohdanči za pomoci dobrovolníků
- kaple Všech svatých ve Šlechtíně byla opravena za pomoci Obecního úřadu v Bohdanči a slavnostně znovuvysvěcena koncem října na výroční slavnost posvícení ve Šlechtíně
- kaple Svatého Jana Nepomuckého v Bělé, kterou poškodila vichřice, byla opravena za pomoci Obecního úřadu v Bělé
- v prosinci vyšel článek v diecézním časopise IKD o životě v naší Farnosti Bohdaneč
- loni proběhly v Bohdanči dva koncerty – o Velikonocích z děl W. A. Mozarta a o Vánocích Česká Mše vánoční – Hej mistře Jakuba Jana Ryby, oba úspěšné koncerty přednesl sbor Želivského kláštera pod vedením Petra Žáka a Collegium chrámových muzikantů s dirigentem Františkem Šterbákem.

Zpráva o činnosti byla přečtena 10. ledna 2010 o vánočním svátku Křtu Páně, během ohlášek; zpráva je umístěna rovněž ve vitrínce v kostele v Bohdanči.

PODĚKOVÁNÍ ZA TISK

**za technickou pomoc při tisku tohoto čísla Zpravodaje
- Obecnímu úřadu v Bohdanči, paní Stanislavě Benešové**

ROZHOVOR...

..... tentokrát s nejmladší z farníků,
s Esterkou Mlčochovou:

Můžeš nám na úvod říct něco o sobě?

Jmenuji se Mlčochová Ester, narodila jsem se v Praze a před měsícem jsme se s rodinou přestěhovali do Bohdanče. Mám dva sourozence: Filipa a Sáru. A jinak mám ráda zvířata, hlavně psy a ráda čtu knížky.

Jak se Ti líbí v Bohdanči?

V Bohdanči se mi moc líbí, ale je to pro mě velká změna.

Myslíš, že tu nějaká aktivita chybí?

Mně tady chybí hřiště pro větší děti.

Líbí se Ti náš kostel?

Náš kostel je moc hezký a je to nádherný i uvnitř.

Chodíš ráda do kostela?

Do kostela chodím moc ráda.

Pro jakou službu v kostele se hodí holky?

Holky se v kostele hodí pro zpěv.

Jaký máš vztah k Bohu, k Pánu Ježíši, co pro Tebe znamenají?

Z Pána si беру velký příklad a učím se od něho.

Máš nějaké své oblíbené místo?

Strašně ráda jsem v přírodě.

Který příběh z Písma máš nejraději?

Mám ráda, jak ďábel pokoušel Ježíše.

Chodíš na náboženství, líbí se Ti?

Chodila jsem v Praze a moc mě to zajímalo, tady teprve začnu.

Jaké máš ve škole oblíbené předměty?

Ve škole mě baví: matematika, čeština a hudební výchova.

Čím bys chtěla být?

Chtěla bych být paní učitelka v mateřské škole.

Těšíš se do nebe?

Ano, těším.

Děkujeme za rozhovor a přejeme, ať se Ti u nás líbí a ať to jde ve škole!

MINISERIÁL o našich kostelích, kaplích, kapličkách, křížkách a význačných místech: Část čtvrtá

TŘEBĚTÍN

V našem putování po vesnicích patřících k bohदानěčské farnosti bychom neměli zapomenout ani na Třebětín. Je to obec ležící na rozhraní okresu Havlíčkův Brod a Kutná Hora v nadmořské výšce 560m, pod kterou patří další

dvě osady - Vickovice a Hostkovice. První zmínky jsou z let 1344-1352, osada však vznikla daleko dříve, což napovídají přímé souvislosti s některými okolními vesnicemi a městečky.

V průběhu let Třebětín vlastnili v době předhusitské pánové z Chřenovic, v 16. století Bohdanečtí z Hodkova a od roku 1677 obec patří k Leděčskému panství. Do roku 1950 k Třebětínu patřily Tasice se sklářskou hutí. Dominantou obce je kostel Navštívení Panny Marie. Je původně gotický, později byl přestavěn. Je to jednolodní obdélná stavba s pravoúhlým presbytářem. V západním průčelí stojí pozdně gotická hranolová

věž s portálem. Vnitřní zařízení pochází z 19. století. Podle ústního vyprávění fara stála dříve tam, kde je dnes číslo popisné 7. V dokumentu z roku 1653 se uvádí, že křtiny a svatby se odehrávali v Ledči a v kostele slouží mše farář z Bohdanče. Nyní je kostel po rekonstrukci.

Jana Laudátová

V prosinci loňského roku vyšel v časopise IKD, což je informační měsíčník Královéhradecké diecéze, článek o životě v naší Farnosti Bohdaneč, předkládáme jeho plné znění:

Není Bohdaneč jako Bohdaneč

Většině čtenářů po zaslechnutí názvu obce Bohdaneč jistě vytane před očima obraz lázeňského městečka nedaleko Pardubic. V naší diecézi se však nachází ještě jedna obec toho jména. Leží téměř na jejích hranicích s arcidiecézí pražskou asi 12 kilometrů severovýchodně od Zruče nad Sázavou. Zdejší farníci si ale odstrčení zdaleka nepřipadají a naopak svojí činorodou aktivitou vytváří jedno z živých ohnisek víry v regionu. Život bohdanečské farnosti představuje v následujících řádcích členka farní rady paní Anna Holubová.

Bohdaneč, původně Zelená Bohdaneč, kdysi městečko, nyní obec, má své kořeny ve 12. století. Písemně je poprvé připomínána v roce 1233. Kostel zasvěcený Zvěstování Páně je raně gotický ze 13. století. Z jeho vnitřního vybavení vynikají zejména lustry z nedaleké sklárny v Tasicích, které kostelu věnoval koncem 19. století skelmistr Josef Rückel. Farnost je spravována excurrento (docházejícím) Mgr. Antonínem Pavlasem ze Zbraslavic. Mše svatá se u nás pravidelně slouží o nedělích a svátcích. Kromě bohoslužeb se v letním čase konají každou první sobotu v měsíci růžencová setkání. Údržbu kostela, přípravu bohoslužeb a zvonění již léta zajišťuje kostelník pan Josef Holub. Ochotné a obětavé sestry z řad starší generace se každé léto schází, aby kostel řádně „vypulírovaly“, celoročně pak dodávají květiny pro výzdobu. Za finančního přispění státních institucí, královéhradeckého biskupství, obce, místních podnikatelů a hlavně samotných věřících se postupně snažíme o jeho obnovu. Je dobře, že kostel nezmizel lidem z očí, je stále centrem obce a všichni se o něj zajímají a starají. Filiální kostely se nachází v Třebětíně, ten je zasvěcen Navštívení Panny Marie, a v Michalovicích, tam pro změnu sv. Matoušovi, apoštolu a evangelistovi. O jejich chod a údržbu se stará kostelník pan Miroslav Petrus z Třebětína. Také v nich slouží mše svatá otec Pavlas.

Ve farnosti se pravidelně schází jedenáctičlenná farní rada. V úzké spolupráci s panem farářem zajišťuje provoz, opravy a chod kostelů, kaplí a další aktivity. Díky ochotě obecního úřadu, který pomáhá s tiskem, začal vycházet farní časopis – Zpravodaj. Jeho poslední letošní číslo plánujeme vydat koncem roku. Oceňuje ho zejména starší generace, ale dá se říci, že si ho doma přečtou všichni bez rozdílu věku. Zájem se o něj rozhodně zvyšuje. V průběhu roku organizujeme poutě spojené s výlety. Letos jsme podnikli tři. V dubnu jsme zavítali na Svatou horu u Příbrami, v létě do Kostelního Vydří, kde letos slaví

300 let existence a v září jsme jeli do Želiva a na Křemešník. V rámci tradiční akce Pochod okolo Bohdanče jsou naše kostely otevřené pěším turistům. Díky spolupráci s obecním úřadem se letos podařilo zrekonstruovat kapli a blízký kříž ve Šlechtíně. Slavnostní znovuvysvěcení se konalo na šlechtínské posvícení v sobotu odpoledne před slavností Všech Svatých. Kaplí máme ve farnosti ještě několik, většina z nich je již opravená.

Rozvíjíme vztahy také se sousedními farnostmi. Jejich věřící s námi jezdí na poutě, čtou náš Zpravodaj, společně navštěvujeme koncerty a další akce. Farnost z Ledče nad Sázavou koncem léta zapůjčila k nám do Bohdanče výstavu ke dvoutisícímu výročí narození apoštola Pavla z Tarsu. Musím říci, že nás duchovně obohatila a rozšířila naše vědomosti o osobě sv. Pavla.

Z předchozích řádků, je patrné, že se neuzavíráme před jakoukoli spoluprací. Všichni naši farníci ať mladí, či starší se mají možnost zapojit a jsou vítáni. S obecními úřady bychom chtěli pokračovat zejména tam, kde se role církve očekává, především na poli sociálním. V budoucnu plánujeme více se věnovat seniorům, umožnit jim setkávání a pořádat pro ně přednášky. Na druhé straně nechceme zapomenout ani na děti a mládež. Farnosti v menších místech pracují, jak nejlépe umí s tím, co mají k dispozici. Výhodou často je, že se lidé v obcích navzájem znají, ať z kostela nebo nějakého spolku a spolupráce tak bývá často snazší.

Každý dostal své hřivny a je na nás, jak je dokážeme zúročit, co po nás zůstane, co předáme, kam posuneme dále nejen sebe a své okolí, ale i své farnosti a víru, jež jsme zdědili.

Anna Holubová, členka farní rady

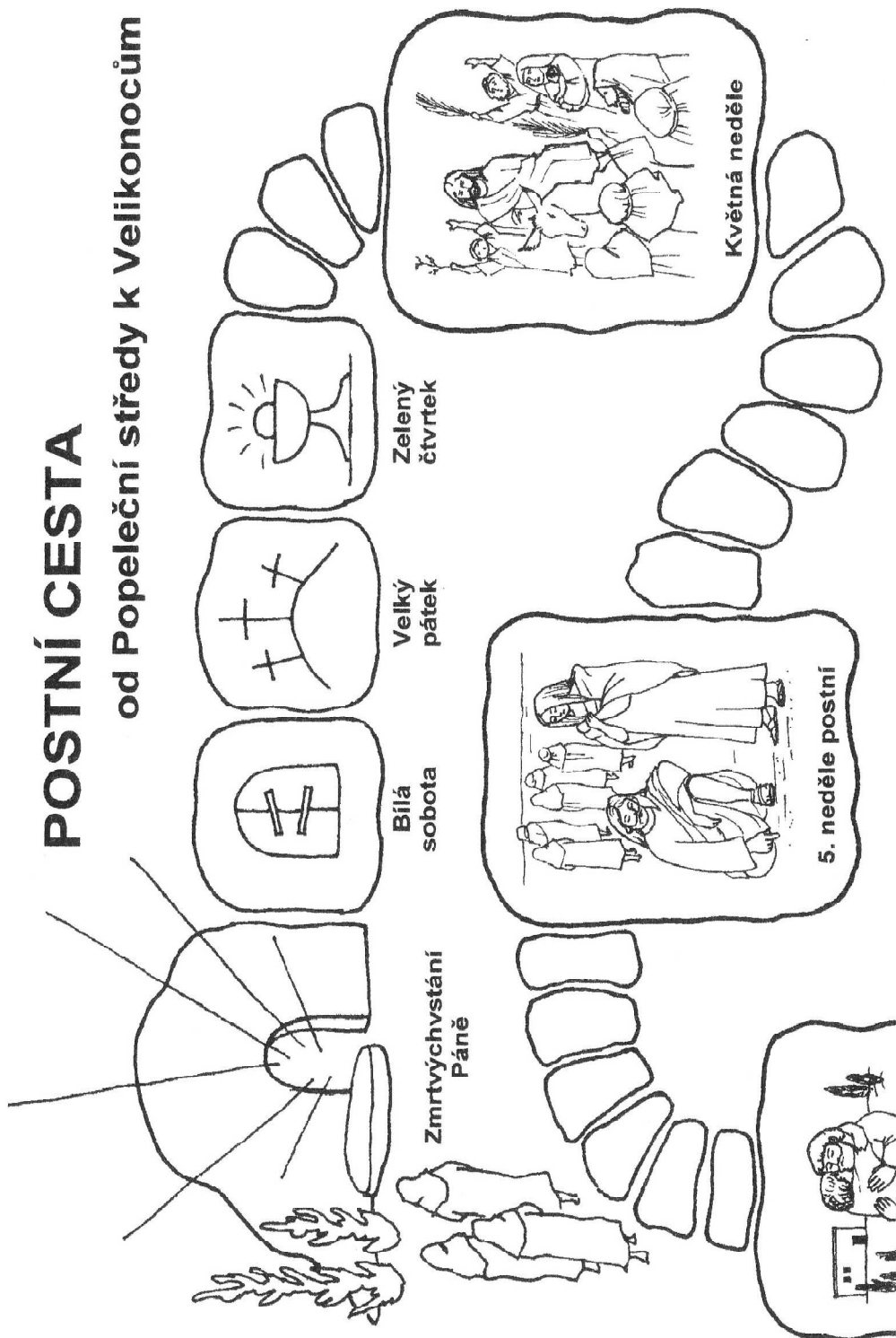
Královéhradecký biskup Mons. Dominik Duka OP pražským arcibiskupem

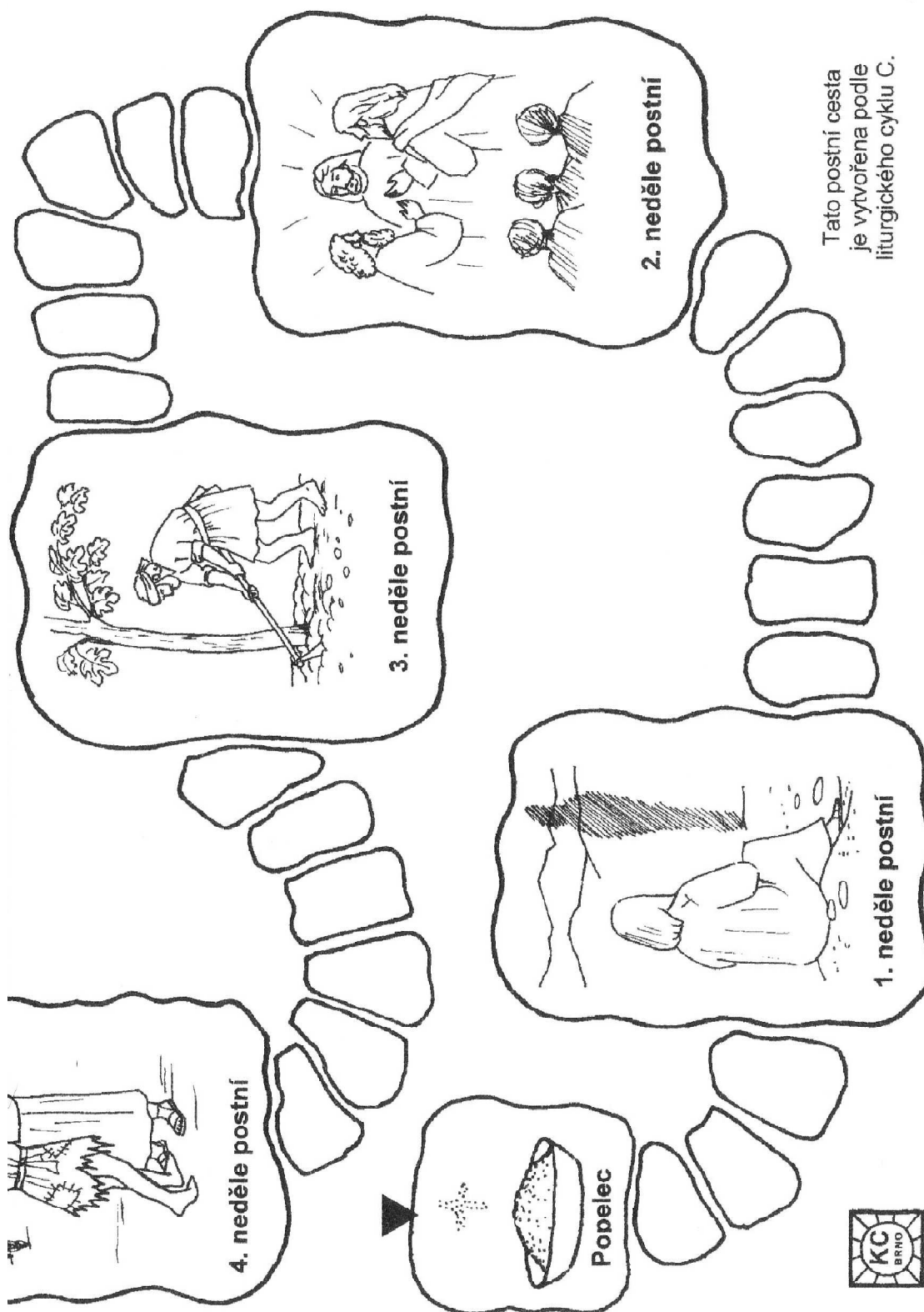
Dne 13. února 2010 ve 12.00 h byl rozhodnutím Svatého otce, papeže Benedikta XVI., jmenován královéhradecký biskup Mons. Dominik Duka OP pražským arcibiskupem. Obecně podle Kodexu kanonického práva platí, že jmenovaný (již vysvěcený) biskup má převzít nový úřad do dvou měsíců od doručení jmenovací listiny. Do převzetí úřadu pražského arcibiskupa, 10. dubna 2010 Mons. Dominikem Dukou OP je dle rozhodnutí Apoštolského stolce ustanoven administrátorem pražské arcidiecéze Miloslav kardinál Vlček, emeritní arcibiskup. Od okamžiku jmenování je moc dosavadního biskupa Mons. Duky omezena a zanikla moc generálních a biskupských vikářů (Mons. Holuba, Mons. Sochy, R.D. Moravce a Mons. Suchára) s výjimkou pomocného biskupa Mons. Kajneka.

(zdroj Královéhradecké biskupství)

POSTNÍ CESTA

od Popeleční středy k Velikonocům

POSTNÍ CITACE

Popeleční středa, předchází první neděli postní. Tímto dnem začíná velikonoční čtyřicetidenní půst, příprava na největší událost v dějinách křesťanství – vzkříšení Ježíše Krista. Popeleční středa se datuje do 6.-7. století. Tehdy byl začátek postního období přeložen z neděle před Velikonocemi na středu, která jí předchází, aby se z postní doby vyčlenily jednotlivé neděle, protože ty nejsou chápány jako postní den. Během liturgie Popeleční středy se uděluje **popelec**, tj. **označení popelem na čele** – jde o znamení kajícího, které je v církvi zachováno až do dnešní doby. Symbolicky se tak zdůrazňuje stav hříšného člověka, který vyznává před Bohem svůj hřích, vyjadřuje vůli vnitřně se obrátit a je veden nadějí, že mu Bůh odpustí.

Popeleční středa a Velký pátek – tj. poslední pátek před Velikonocemi, den umučení a smrti Ježíše Krista – jsou dny **přísného půstu**. Přísný půst znamená vedle zdržení se požívání masitých pokrmů také odřeknutí si jednoho ze dvou hlavních jídel dne. Netýká se nemocných. Věřící východního obřadu nemají Popeleční středu, ale podobný význam má úvodní den velikonočního půstu, **pondělí před Popeleční středou**, v tomto roce tedy 15.2. Pro jejich postní období je předepsána zdrženlivost od masa každou středu a pátek. Odřeknutí si dobrého jídla, pití, oblíbené zábavy apod. však zdaleka není cílem postní doby. Je to jenom prostředek k umožnění přijetí duchovních věcí a především samotného Pána Ježíše. Věřící se mají ztišit, ponořit se do modlitby a do úsilí konat dobré skutky. Dobré skutky a skutky sebezáporu se nemají vykonávat s úmyslem, že je někdo bude obdivovat a chválit, ale s pokorou a vědomím, že je vidí Bůh: *"A když se postíte, nedělejte ztrápený obličej jako pokrytci. Ti totiž dělají svůj obličej nevzhledným, aby lidem ukazovali, že se postí. Amen, pravím vám: Ti už svou odplatu dostali. Když se však postíš ty, pomaž si hlavu a umyj si tvář, abys neukazoval lidem, že se postíš, ale svému Otci, který je ve skrytosti; a tvůj Otec, který vidí i to, co je skryté, ti odplatí"* (Mt 6,16-18).

Určitě nepatří ke **správnému chápání půstu**, že po 40. dnech prožitých asketicky se období po Velikonocích změní na blahobyť, konzumismus, a křesťan "dožene" v negativním smyslu to, co zameškal. 40 dní postní doby je dostatečně dlouhé období ne na perfektní "duchovní gymnastiku", ale na neustálé začínání pravého půstu, který spočívá ve změně smýšlení a ve vnitřním obrácení k Bohu. Není třeba rezignovat, když se to někomu nepodaří přesně od Popeleční středy – Pán Ježíš čeká vždycky; křesťan je na duchovní cestě.

O jaké **obrácení** jde? Ve výzvě textu z liturgie Popeleční středy *"Obráťte se k Hospodinu, svému Bohu" (Jl 2,13), jsou důležité dvě věci. Za první: Jaký je Bůh, ke kterému se má Izrael obrátit? Za druhé: Jak se má k němu obrátit? Bůh proroka Joela je Bohem živým a dobrotivým. Právě k takovému Bohu je nutné (ale také možné!) se obrátit. Jak? 'Celým srdcem' (2,12), tj. celým svým životem, celou bytostí vnější i vnitřní, a ve společenství celého Božího lidu (vv. 15-18)."*

(Citace o obrácení: Misál na každý den liturgického roku, Kostelní Vydří)

SVATÝ TÝDEN:***Květná neděle***

otevřít Velikonoce ve znamení zelené ratolesti. Svěcení kočiček a průvod kostelem se koná na památku Kristova vjezdu do Jeruzaléma. Svěcené kočičky zdobí příbytky i hroby nejbližších, abychom s nimi o Velikonocích pocíťovali spojení, vzájemnou sounáležitost. Této neděli se také říká pašijová, protože se čtou, nebo zpívají pašije.

Zelený čtvrtek

je den, kdy je Ježíš zrazen svým přítelem Jidášem a zatčen v Getsemanské zahradě. Při poslední večeři dává lidstvu ve večeradle jeden z největších darů - Eucharistii, která se stává naším pokrmem na cestě k novému životu. Mytím nohou si připomínáme ustanovení kněžství.

Jíst špenát na Zelený čtvrtek je lidovým zvykem. Název Zelený čtvrtek vznikl přesmyčkou původního německého názvu Greindonnerstag (lkavý čtvrtek) na Gründonnerstag (Zelený čtvrtek).

Velký pátek

Smrt Božího Syna, způsobená lidmi, ale i jeho útěšnost: naše vykoupení. Nepatrným projevem naší účasti na Kristově utrpení je náš dnešní půst od masa, nestřídmosti a zábav. Na začátku obřadů padá kněz před oltářem na tvář, aby tak vyjádřil náš zármutek nad Kristovým utrpením, ale i naši ochotu nést životní kříže a tak Ježíše následovat. Svou největší obětí zaplatil za nás všechny. Není už třeba dalších obětí.

Bílá sobota

Ztracené naděje. Mrtvé tělo leží pohřbeno s mnohými (falešnými) očekáváními. Noc ze soboty na neděli nazýváme: Velká noc.

Liturgie začíná svěcením ohně a svíce, které jsou symbolem zmrtvýchvstalého Krista, vítěze nad smrtí a nad temnotami zla. Křesťan, který je včleněn do Krista - světla, se ovšem stává také celou svou bytostí pramenem světla pro ostatní. Při liturgii slova rozjímáme o velikých a obdivuhodných činech, které Bůh vykonal od počátku světa, aby připravil a uskutečnil naši záchranu - spásu.

Při liturgii křtu obnovujeme svůj křest, při kterém jsme se sjednotili s Kristem, vstali jsme do nového života a se svící - světlem v ruce si uvědomujeme poslání, které z toho plyne. Při eucharistické liturgii tvoříme rodinu dětí Božích kolem jednoho stolu. Eucharistie je nám pokrmem na cestě až k branám věčnosti, k branám našeho domova.

Boží hod velikonoční

Kristus vstal z mrtvých za svítání "prvního dne v týdnu", neboli "prvního dne po sobotě" (sobota byla podle židovského kalendáře posledním dnem týdne). Svým zmrtvýchvstáním dovršil Boží stvořitelské a vykupitelské dílo. Proto se křesťané v tento den začali pravidelně scházet k eucharistickému "lámání chleba" a tento den nazvali "dnem Páně". Každá neděle v roce je tedy "oslavou Velikonoc" - zvláštním zpřítomněním Kristova vykupitelského činu. Jedině z něho můžeme čerpat posilu pro naši vlastní cestu zmrtvýchvstání.

SVATÁ PERPETUA A FELICITA (7. března)

V tomto čísle Zpravodaje se budu zabývat sv. Perpetuou a Felicitou, které slaví svátek 7. března.

Perpetua a Felicitas jsou hrdinky římského Kartága. Právě tam se v té době upevnila pozice křesťanských teologů – pro Řím nebezpečných šířitelů Kristova učení. Jakékoliv prozrazení svatého křtu bylo proto trestáno smrtí. Perpetua byla mladá 22.letá maminka malého kojence. Rovněž služebná Felicitas čekala radostnou událost a stejně jako Perpetua se připravovala ke svatému křtu. Obě mladé matky se ocitly ve vězení. Perpetuu přemlouval její otec, aby se zřekla víry, leč marně. Felicitas ve vězení porodila předčasně a Perpetua se o ni starala. Dávala jí z potravin i to málo, co tam dostávala. Po nějaké době byli všichni věznění křesťané odsouzeni k smrti v aréně v den zápasů otroků se šelmami. V bráně se měli převléci muži do červeného šatu modloslužebných kněží a ženy do bílého šatu bohyně Cerery. Všichni odmítli. Za neuposlechnutí byli odsouzenci nejprve zbičováni a potom na ně byla poštvána divoká zvěř. Perpetua a Felicitas na ploše arény byly smýkány a nakonec téměř polomrtvé st'aty mečem. Samo Kartágo bylo definitivně zničeno koncem 7. století Araby, a proto se nedochovaly ostatky svatých kartágských mučedníků.

Jsou patronkami proti smrti u dětí (těhotných žen), mučedníků a dobytka. Jejich atributy: kráva, dívky v amfiteátru s krávou, nebo býkem.

Bohunka Laudátová

Co má římské Koloseum společného s Velikonocemi?

Tato stavba byla slavnostně otevřena za císaře Tita v roce 80 stodenními hrami. Při nich bylo zabito 5000 šelem a 1000 gladiátorů. Během třech staletí zde pak zahynulo mučednickou smrtí mnoho křesťanů. V Koloseu přišel o život také poustevník Telemachos - poslední oběť pohanských her za vlády císaře Honoria. Skočil do arény mezi gladiátory a se vztaženými rukama zvolal směrem k císaři: "Ustaň v tom vraždění!" Gladiátoři se na

něho vrhli a zabili ho. Císař po této scéně zakázal další hry.

Římané starověku a středověku pak přesto měli k tomuto místu vztah velmi nepietní. Používali Kolosea jako lomu pro materiál na stavbu paláců a kostelů a z mramorového zdobení pálili vápno.

Až papež Pius V. (1566-1572) prohlásil Koloseum za místo, "jehož povrch je prosáknut krví mučedníků".

V poslední době se v římském Koloseu vždy v pátek v postní době koná pobožnost křížové cesty, jejímž završením je Via crucis, vedená papežem na Velký pátek.

(podle článku Zdeňka Jančaříka: Velikonoce v římském Koloseu)

POZVÁNKA DO BĚLÉ

V sobotu 15. května, ve 14. hodin odpoledne, o pouti v Bělé, proběhne slavnostní znovuvysvěcení tamní zrekonstruované kaple Svatého Jana Nepomuckého, za účasti otce Antonína Pavlase, hudební doprovod zajistí Ing. Jan Veleta, úvodní slovo pronese starosta obce pan Pavel Lhot'an. Kancionály a zpěvníky s sebou!

Večer poté se uskuteční od 20.00 pout'ová zábava v místním kulturním domě, na které vystoupí kapela IRIS BAND.

Všichni jste srdečně zváni jak na znovuvysvěcení kaple, tak na taneční zábavu!

SPONZORSKÉ DARY A PŘÍSPĚVKY

Vaše sponzorské dary, či příspěvky lze také zasílat

na **bankovní účet Farnosti Bohdaneč: 438716329/0800**,

do textového pole můžete napsat své jméno, či jméno dárce a účel platby, například na provoz kostela, opravy atd. Převod peněz z bankovního účtu na druhý účet je nejvýhodnější, co se týče poplatků.

P. Antonín Pavlas vám na požádání vystaví potvrzení o sponzorském daru pro daňové účely. Srdečné díky za vaši štědrost!

BLAHOPŘÁNÍ PANU FARÁŘI

Antonínu Pavlasovi - k jeho narozeninám, které oslavil 4. března, vyprošujeme naději v Boží blízkost, víru v Kristovu nesmrtelnost, pevné zdraví, hodně sil pro duši i pro tělo, aby mohl ještě dlouho působit ve své náročné kněžské službě. Bůh Vám žehnej!

*Kdo chce žít život bez bolesti, neměl se nikdy narodit.
 Kdo chce žít život bez slz, neměl být nikdy dítětem.
 Kdo chce žít život bez napětí, neměl se nikdy stát dospělým.
 Kdo chce žít život bez útrap, neměl nikdy milovat.
 Kdo chce žít život bez námahy, neměl se nikdy pouštět do práce.
 Kdo chce žít život bez obětí, neměl mít nikdy rodinu.
 Kdo chce žít život bez zklamání, neměl nikdy v nic doufat.
 Kdo chce žít život bez loučení, neměl nikdy zestárnout.*

Kdo chce ale žít opravdový život, měl se narodit, být dítětem, stát se dospělým, milovat, pracovat, mít rodinu a žít v naději, být jedinečný, jednou zestárnout a zemřít. Na konci cesty možná dosáhne života bez bolesti, napětí a útrap, námahy a zklamání, loučení a samoty.

Dnes nebudu žehrat na svůj úděl.

(Petr Weissman: Laskavé slovo na každý den, Portál)

Taky přilezeš k Bohu jen když na Tebe něco leze ?

POVÍDKA

Velikonoční jitra

Ze svého lůžka viděla Marie okno v temné světnici jen jako šedivý čtverec. Tím oknem bylo nyní slyšet první zakokrhání kohouta a napovědělo jí, že už svítá. Málo spala. Teď se rychle oblékla a vyběhla do liduprázdné ulice s těžkým košem koření v ruce.

Ulice nebyla úplně prázdná. Jiná Marie, Marie z Magdaly, už na ni čekala jako mlhavý stín u dveří. Spolu se vydaly do Josefovy zahrady, aby dokončily přípravy pro Ježíšův pohřeb, které musely kvůli sobotě přerušit. V době, kdy došly k městské bráně, už na obzoru svítalo. Nikoho nepotkaly a to jim dělalo starost, protože si vzpomněly na veliký balvan u vchodu do hrobky. Potřebovaly silné muže, kteří by ho odvalili. Koho najdou tak časně?

Prošly bránou města a octly se v Josefově zahradě. Ukázal se první paprsek slunce a z toho poznaly, že už je opravdu den – podle jejich počítání třetí den od té doby, co byl Ježíš usmrcen. A považte! Naproti nim zela černá díra – otevřený vchod do hrobky! Nebyl uzavřen balvanem, jak ho tu nechali.

Dvě ženy hleděly na sebe s vytřeštěnýma očima. Zmocnila se jich úzkost, leknutí. Po chvíli váhání se odhodlaly vejít do hrobky. Ležela tam lněná plátina a složená rouška, do které byla ovinuta Ježíšova hlava. Ale jinak byl hrob prázdný. Tělo bylo pryč.

Později se dověděly, že mnohem časněji, dokud ještě spaly, přišel Pánův anděl z nebe k hrobu, kam Ježíše pochovali. Země se otřásla, anděl odvalil kámen a posadil se na něj. Pečeť byla zlomena, hlídkující vojáci se třáslí strachem. Nejdříve klesli k zemi jako mrtví. Potom si zakryli oči, protože je oslepovala zář anděla. Pak před ním jednoduše utekli do města.

Anděl tam ještě byl, když přišly ženy. Spatřily jej, mladého muže v bílých šatech, se zářící tváří, skoro hned, když zjistily, že je hrob prázdný.

„Nebojte se,“ řekl anděl. „Vím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde – vstal, jak řekl. Vzpomeňte si, co vám pověděl, když byl ještě v Galileji – že Syn člověka musí být vydán do rukou hříšných lidí a ukřižován a že musí vstát třetího dne.“ Ženy si vzpomněly, že je to tak, jak říká anděl.

„Rychle jděte,“ pokračoval vlídně anděl, „a povězte jeho učedníkům, že vstal z mrtvých. Jde před vámi do Galileje. Tam ho uvidíte.“

Ženy se obrátily, napůl s radostí, napůl se strachem, a běžely, seč mohly, do Jeruzaléma, aby sdělily Petrovi a ostatním nejužasnější zprávu, jakou si mohly představit.

Andělova slova jim ještě zněla v uších, když spěchaly domů za tohoto velikonočního úsvitu. „Není zde – vstal, vstal, vstal – jak předpověděl.“

(z knihy Timothy Dudley-Smith: Příběhy o Pánu Ježíši, Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří, 1995)

Krátce....

- ❖ další číslo našeho Zpravodaje vydáme v létě, časopis je neprodejný, pouze pro účely ŘK farnosti Bohdaneč, nová čísla naleznete opět v kostele v Bohdanči, nebo v našich filiálních kostelích
- ❖ budeme vděčni všem, kdo doručí výtisky nemohoucím bratrům a sestrám z Farnosti, ve svém okolí
- ❖ příspěvky, připomínky, náměty v jakékoli podobě jsou vítány
- ❖ **knihovna Bohdaneč** – připravuje pro dětské čtenáře **akci Noc s Andersenem**

z pátku 26. března na sobotu 27. března 2010. Tato populární čtenářská akce k výročí narození dánského pohádkáře H. Ch. Andersena, vznikla v Uherském Hradišti a již přesáhla hranice České republiky, takže nabyla mezinárodní rozměr. Letos se koná již podesáté, ale v knihovně v Bohdanči se bude konat poprvé. Pro děti je na Noc připravena spousta akcí - hry, soutěže, rukodělná aktivita, zpívání, lampionový průvod, dle počasí, sázení pohádkového stromu Pohádkovníku a samozřejmě čtení pohádek

H. Ch. Andersena a Františka Hrubína, jehož výročí se letos připomíná.

Pohádky bude předčítat nejen knihovnice, ale i pozvaní hosté například zástupci Obecního úřadu, bývalá knihovnice paní Flégrová a další dospěláci. Nocování proběhne po dohodě s panem starostou Ing. Junou, v zasedací místnosti Obecního úřadu, protože v knihovně je malý prostor. Děti se mohou přihlásit do 24. března v knihovně v Bohdanči u Anny Holubové.

Knihovna v Bohdanči má otevřeno každou sobotu dopoledne od 9. - 11., nebo po dohodě i v jiné dny; nabízí stávající tituly a knihy z výměnného fondu Středočeského kraje, dětské, beletrii, naučnou literaturu a časopisy, knížky je možné na přání objednat. Březen měsíc čtení se připomene anketou mezi čtenáři a občany o čtení knížek.

Připravované akce:

- **v sobotu, 15. května, o 14.00 hod., o slavnosti pouti v Bělé, proběhne znovuvysvěcení opravené kaple Svatého Jana Nepomuckého**

Plánované akce:

- **24. dubna – pout' - výlet do starobylého města Libice nad Cidlinou, kde bude probíhat Hlavní diecézní pout' ke Svatému Vojtěchu, který se tam narodil, v případě časové rezervy pak do nedalekých lázní Poděbrady, další informace budou včas zveřejněny, přihlášky jako obvykle u Anny Holubové**

Akce v okolí:

- v Ledči nad Sázavou na faře 26.3. o 18.00 se bude konat přednáška P. Jaroslava Mikeše o Africe s názvem: „Daleko v Africe“ povídání s promítáním o životě v JAR, Kongu, Zimbabve, Leshotě
- 11.4. proběhne v kostele Svatých Petra a Pavla v Ledči velikonoční koncert

Velikonoce

Možná nás trápí ekonomická krize.
Možná nás více trápí nezaměstnanost.

Možná nás trápí bolesti a nemoci.
Možná nás ještě více trápí neshody v rodině.

Možná nás trápí, jak naše děti či blízcí zapomínají na Boha.
Možná nás ještě více trápí, jak sami jsme vzdáleni
od milujícího Boha.

Ale o Velikonocích

Kéž slavné
Kristovo
vzkříšení

naši tmu
ve světlo
promění.

Ať zakoušíte, že Bůh je s vámi i v době
krize a nezaměstnanosti.

Ať věříte, že vzkříšený Ježíš vám dává sílu
obstát v bolestech
a překonat životní krize.

Ať cítíte, že se k vám Bůh přibližuje
a vy k němu.

VELIKONOČNÍ POUTĚ

Během velikonočních svátků slavíme v naší Farnosti
také poutě – v Bohdanči, Kotoučově, Nové Louce,
Prostřední Vsi a Šlechtíně 😊.

ROZPIS BOHOSLUŽEB 2010 BOHDANEČ

Duben

Datum	Liturgická oslava	Bohoslužby
4.4.	Zmrtvýchvstání Páně Boží hod velikonoční, Pouť v Bohdanči, Prostřední Vsi, Kotoučově, Nové Louce, Šlechtíně	za Josefa Nulíčka, rodiče a sestru Aničku, za rodiče Trpišovských, syna Františka, za Františka Nulíčka a Annu Koudelovou
11.4.	2. neděle velikonoční	za rodinu Jeníčkovu, Pajerovu a Krajíčkovu
18.4.	3. neděle velikonoční	za rodinu Holubovu, Tvrdíkovu a Pospíšilovu
25.4.	4. neděle velikonoční	za rodinu Čaloudovu, jejich syna Jaroslava, za rodinu Landovu, Tosherovu a za Marii Loudovou

Květen

2.5.	5. neděle velikonoční	za Aloise Hatáka, Marii manželku, jejich rodiče, za rodiče Petrusovy a syna Antonína
9.5.	6. neděle velikonoční Den matek	za Josefa Slavíka, manželku Marii a rodiče z obojí strany
16.5.	Slavnost Nanebevstoupení Páně, Svatý Jan Nepomucký - Pouť v Bělé	za Václava Tvrdíka, rodiče, sourozence, za rodiče Tvrdíkovy, syna Karla, za rodiče Svobodovy, Vajglovy a Hromasovy
23.5.	Seslání Ducha svatého, Boží hod svatodušní	za Josefa a Boženu Hauzerovy a jejich rodiče
30.5.	Slavnost Nejsvětější Trojice- Pouť ve Vickovicích	za Antonii a Antonína Vosáhlovy, rodiče a sourozence, za Josefa Bobka, za Vlastu Kohoutkovou a rodiče, za rodinu Březinovu a Stýblovu

Červen

6.6.	Slavnost Těla a krve Páně, Boží Tělo, Pouť v Třebětíně a Řeplicích-Navštívení Panny Marie	za rodinu Klečákovu a Tvrdíkovu z Bělé
13.6.	Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova	za Josefa a Marii Tvrdíkovy, snachu Alenu, rodiče Petrusovy, syna Františka a jeho zetě Františka Casku a rodinu Čábelických
20.6.	12. neděle v mezidobí	za Marii a Aloise Novákovy, za rodiče Píchovy, za vnuka Járu, za Jaroslava Nováka a rodiče
27.6.	Slavnost svatých Petra a Pavla- Pouť v Dědicích	za Petra Slavíka, dvě manželky, syna Josefa s manželkou, syna Jaroslava s manželkou a dceru Marii s manželem

ROZPIS BOHOSLUŽEB 2010 BOHDANEČ

Červenec

Datum	Liturgická oslava	Bohoslužby
4.7.	Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje, Pouť v Řeplicích	za Františka Rokosa a celý rod, za rodinu Tvrdíkovu, Jeníčkovu a za Emilii a Josefa Krajíčkovy
11.7.	Svatá Markéta - Pouť v Tasicích	za Antonína Prchala a rodiče, za manžele Hlavovy a Urbancovy
18.7.	16. neděle v mezidobí	za Ladislava Batelku, bratra Františka, jeho manželku, rodiče Batelkovy a Musilovy
25.7.	17. neděle v mezidobí	za Josefa a Emilii Bartákovy, syny Ladislava a Josefa, za rodinu Zajanovu a Kotrbovu

Srpen

1.8.	18. neděle v mezidobí	za Josefa a Marii Novákovy a za rodiče z obojí strany a za Jaroslava Bělohávků
8.8.	19. neděle v mezidobí	za Václava a Marii Tvrdíkovy, za rodiče z obojí strany a za syna Miloslava, dceru Jiřinu a manžela Miloslava Růžičkovy
15.8.	20. neděle v mezidobí	za Jaroslava Tvrdíka, jeho manželku, syna Václava a Jaroslava, vnučku Vlastu a za rodinu Nulíčkovy ze Sychrova
22.8.	21. neděle v mezidobí	za Františka Tvrdíka, rodiče a rodinu Veselovu, za Marii a Jaroslava Veletovi a syna Jaroslava
29.8.	22. neděle v mezidobí	za Josefa a Marii Tvrdíkovy, snachu Alenu, rodiče Petrušovy, syna Františka a jeho zetě Františka Casku a rodinu Čábelických

Září

5.9.	23. neděle v mezidobí	za rodinu Horaisovu a Koubských
12.9.	24. neděle v mezidobí	za Miloslava Kačerovského, jeho rodiče, za Františka a Marii Tvrdíkovy, jejich rodiče a syna Františka
19.9.	Svatý Matouš- Posvícení v Michalovicích a Vickovicích	za Františka a Marii Šimkovy, dceru Ludmilu Karlovu, za Marii, Jaroslava a Bohuslava Jirákovy
26.9.	26. neděle v mezidobí, svátek svatého Václava	za Josefa a Marii Tvrdíkovy, syna Pepu a rodiče z obojí strany

Římskokatolická farnost Bohdaneč

Farnost pořádá bohoslužby a duchovní setkání

Kontaktní údaje: Mgr. Antonín Pavlas

Adresa: Bohdaneč 8, 285 25

Mobil: +420 604 170 227

Telefon: +420 327 591 170

E-mail: pavlas.a@c-box.cz

Kostelník v Bohdanči: pan Josef Holub

Kostelník v Třebětíně a Michalovicích: pan Miroslav Petrus

POŘAD BOHOSLUŽEB O VELIKONOCÍCH

Zelený čtvrtek	17.00	ČERVENÉ JANOVICE
Velký pátek, Křížová cesta	17.00	BOHDANEČ
Bílá sobota	17.00	PERTOLTICE
Vzkříšení, Boží hod velikonoční	9.30	BOHDANEČ
Velikonoční pondělí	9.30	SLAVOŠOV

POŘAD BOHOSLUŽEB BĚHEM ROKU

Sobota	16.00 - v letním čase v 17.00	Pertoltice
Neděle	9.30	Bohdaneč
	14.00 - v letním čase každou první neděli v měsíci	Třebětín
	14.00 - v letním čase každou druhou neděli v měsíci	Michalovice

ŘK farnost Bohdaneč sdružuje:

Bohdaneč - kostel Zvěstování Páně; kaple Nejsvětější Trojice; Bělá – kaple sv. Jana Nepomuckého; Dědice – kaple sv. Petra a Pavla; Dvorecko; Hlohov; Hostkovice; Kotoučov; Michalovice – kostel sv. Matouše apoštola a evangelisty; Nová Louka; Prostřední Ves; Řeplice - kaple Navštívení Panny Marie; Šlechtín – kaple Všech svatých; Tasice, Třebětín – kostel Navštívení Panny Marie; Vickovice – kaple Nejsvětější Trojice.

Informační letáček ŘK farnosti Bohdaneč

Redakční rada: P. Antonín Pavlas

Anna Holubová, Janina a Bohunka Laudátovy

Kontakt: redakcefarnihocasopisu@seznam.cz

články a příspěvky vítány